

DIOLEN

Diolen

"דיאולן"! ומעתה גם חולצות "דיאולן" לנשים. עיצוב אופנתי נהדר, מבחר דוגמאות, ספורטיבית או מהודרת, קלה ונעימה לכל הזדמנות.

"דיאולן" נשאר תמיד "דיאולן"... בזאת כל גבר משוכנע, וגאה כי על חולצת "דיאולן" הנפלאה הוא יכול לענוב עתה עניבה העשויה "דיאולן" טהור ויחיד במינו.

כי דיאולן מוסיף לך חן...

פרסום מניק

מטעמו. אותה ישיבה נמשכה עד ארבע לפנות בוקר.

בשורת החג. עוד בטרם ניתן פסקי הדין, שלחה אשתו של איית-אחמד — מי שהיה יועצו הקרוב ביותר של בן-בלה — מכתב אישי לנשיא. "אינני מבקשת סליחה לבעלי", כתבה, "כי הוא היה מתכחש ל־בקשתי זאת. שכן תמיד פעל מתוך הכרה, והיה מוכן לשאת באחריות למעשיו. אני פונה אליך בקריאה, שתבין כי מה שדרוש לאלגיריה עתה אינה נקמה — אלא איחוד כל בניה הטובים."

למחרת הסתיים המשפט. גור-הדין: מחר לאיית-אחמד ולאחד ממפקדי המרד המזויין שהונהג על-ידו בהרי קביליה; מאסר ארוך ליתר הנאשמים. על גור-הדין, נאמר, אין עירעור.

ואז התבררה סיבת חפוזו של בית-המשפט. כי יומיים לאחר שנגזר דינם של המור-

נרצחת ריזק

בימים ההם היתה נשאת בבית

דים, התפרסמה הודעה חגיגית מיוחדת ב־אלגיר. נאמר בה, כי לרגל חג עיד אל-אזחא העניק הנשיא בן-בלה חנינה מלאה לכל האסירים במדינה. הוא עצמו פתח בטקס רב-רושם את תאי כלא ברבוסה בבירה, הודיע כי הבניין ישמש להבא כמוזיאון. מרבית בתי-הסוהר האחרים במדינה יהפכו לבתי-ספר.

אילו התמהמה בית-המשפט המיוחד, ו־הרשעתם של איית-אחמד וחבריו היתה מת־עכבת עד לאחר החג, לא היו נכללים בחנינה כללית. אולם הודות לשיפוט ה־מהיר קיבלו אנשי הקבוצה חנינה, מבלי שבן-בלה יצטרך לעשות כל מחחה מיוחד, ומבלי שייראה כאילו הוא נכנע לדעת־הקהל בארצו ומחוצה לה, נגד המתתם של מנהיגי הראשונים של המהפכה האלגירית.

מצרים

האיש שלא התאפק

העוברים ברחוב סעד וגולל באלכסנדריה לא האמינו למראה עיניהם.

בעוד רבים מהם מלחם במבטי-הערצה את הפקידה הצעירה היפהפיה שיצאה מ־החנות, ניגש אליה גבר צעיר, הפילה על המדרכה, דקר אותה בגרונה, והחל בורח. לפתע הסתייב וחזר אל קורבנו. הוא נפל על הצחאר החתוך והתייפה בככי. "תלו אותי! תלו אותי! אינני יכול לחיות בלע־דיה!" צעק בהיסטריה.

אברהים ריזק לא היה רוצח מועד, או איש העולם התחתון. הוא עבד כמורה, היה ידוע כאדם שקט ומנומס. כאשר נשא לפני שנה את אולגה היפהפיה לאשה, קינאו בו כל מכריו.

ימי-האשר של אברהים היו מעטים: רק שלושה חודשים חיה אולגה לצידו. אחרי כן עזבה את הבית ולא חזרה עוד. "אהבתיה כמו מטורף, וחיכיתי לשובה שנה שלמה. ידעתי שבגדה בי. אבל אהבתיה כל-כך, ש־הייתי מוכן לסלוח לה. היא המשיכה לרמוס את כבודי ולשבור את ליבי," התייפה אבר־הים לפני חוקריו.

עריין אוהב אותה. לפני חודשים אחדים פגש אברהים את אולגה ברחוב, ני־סה לשכנעה לחזור אליו. אך מלחה, צעיר (המשך בעמוד 8)

registered trade mark